

HÁROM PORTRÉ

1. BACH

*Ki vont a világ bozótjába, ártó
hatalmak ellen bűvös kört, hogy ivén
belül a Rend szigorú mértanát
építse föl? Az ősvilág buja
termékenységét okos fegyelemmé
ki szervezte, hogy ami szétfutó
gazdagság volt, eltelve értelemmel
föltett céljára törjön s fölfelé
növekedjék, magát mind teljesebben
megvalósítva? Ki az Értelem?
Az Építész, ki légt ivetn
mind följebb hágva tervez tornyokat
tornyok fölé, hangok csipkéiből
kőnél szilárdabb szerkezetbe szöve
a teljes létet?*

*Bach János Sebestyén
palcája int, s a lábához juházott
mindenség az átszellemült anyag
boldogságával rákezd létezése
ujjongó kardalára az öröm
indázva zengő katedrálisában.*

2. MICHELANGELO

*Én önmagamhoz mértem a világot,
s a világ könnyűnek találtatott.
Azóta roppant éjszakámban állok,
s nem is tudom, mióta, hallgatok.*

*Ködpára, káosz: képletes világok
léttelen ős-masszája kavargó.
Néma úr-lelke, én fölötte várok,
s létért csapkodnak felém a habok:*

*amíg csak át nem lényegül a vaddá
fúlt Semmi egy rettentő Pillanattá,
melyben fölzeng a teremtő „legyen”,*

*hogy rá felöltse, egy embertelen
pörölycsapásra, márványszikla testét
a mítosz és az ó- és újszövetség.*

3. MOZART

*Én is csak a földre születtem,
az öröm mégis elkerül.
Árván didergek jég egemben,
halálig reménytelenül.*

*Kezem kinyúlik s visszaretten,
mert amiért nyúlt, elmerül.
Tudjátok, milyen tűrhetetlen
az égben élni emberül?*

*Gyönggyé fagyott a könny szememben,
s tündérek táncolnak szívemben,
ha kinomban kiáltanék:*

*Irgalom, mentsetek meg engem!
mert nyomban elpattan az ég;
s a boldogság is buborék.*

Rónay György